

Vier dagen in de week is het druk bij Michèle Lilipaly in Den Haag. Michèle vangt als gastouder wekelijks zes kinderen op, van baby's tot bijna-vierjarigen en incidenteel een schoolgaand kind. 'Ik heb echt mijn ding gevonden', vertelt ze. 'Ik vind het heel fijn om met kinderen te werken en je hebt als gastouder ook intens contact met hun ouders. Je kunt precies op maat leveren, afhankelijk van wat ouders wensen, wat goed is voor het kind en wat bij mij past. Om dat goed op elkaar te laten aansluiten heb ik vooraf drie gesprekken met de ouders. En Humanitas heeft dan al een goede voorselectie gemaakt. Want het moet wel klikken. Je voedt een kind samen op: dat gevoel heb ik heel sterk. Je overlegt samen heel veel. Natuurlijk gelden er bij mij bepaalde regels, maar daarnaast heb ik voor ieder kind een apart draaiboek.'

Twintig jaar was Michèle Lilipaly goudsmid. Totdat zes jaar geleden haar zoon R. geboren werd en ze graag bij hem thuis wilde blijven. Sindsdien is ze gastouder voor Kinderopvang Humanitas. Dat doet ze er niet gezellig bij. Ze pakt het heel professioneel aan, als zelfstandig ondernemer.

Michèle heeft regelmatig contact met het gastouderbureau en ze heeft veel contact met andere gastouders. Ze werkt mee aan de introductiecursus voor nieuwe gastouders in haar regio en ze is lid van de landelijke Gastouderraad van Kinderopvang Humanitas. Vier keer per jaar spreken Humanitas-gastouders hier over actuele onderwerpen. In 2004 waren dat nieuwe protocollen, zoals het hygiëneprotocol. Maar natuurlijk was het belangrijkste en steeds terugkerende onderwerp de nieuwe Wet kinderopvang en de gevolgen daarvan. Michèle: 'De komst van de nieuwe wet was natuurlijk spannend. Blijven al mijn ouders wel, vraag je je dan af. Gelukkig is er bij mij niet een ouder weggegaan.'

de gastouder

